

HET LAND ACHTER HET STRAND

De Franse regio's Midi-Pyrénées en Languedoc-Roussillon heten tegenwoordig Occitanië. De stranden daar zijn populair, het achterland is minder bekend. Ten onrechte, vindt reisjournalist Hans Avontuur.

FOTO'S HANS AVONTUUR

L'Anse de Paulilles

Dynamiet van Alfred Nobel

Als het je in Zuid-Frankrijk net even te lieflijk en schattig wordt, bezoek dan l'Anse de Paulilles. Hier stond tot in de jaren 80 een van de grootste dynamiet-fabrieken van Europa, die staven leverde voor oorlogen en bouwprojecten als het Panamakanaal en de Mont Blanc tunnel. Mede-eigenaar Alfred Nobel – inderdaad, die van de prijs – werd er rijk mee.

Waar toen vierhonderd werknemers met gevaar voor eigen leven dynamiet maakten, wandelen je nu vrij rondwandelen. Het terrein is een mooie combinatie van natuur en industrieel erfgoed. Tussen parasoldennen en wilde tuinen herinneren verschillende gebouwen met muurschilderingen aan de geschiedenis. Centraal staat de directeurswoning met bezoekerscentrum en café.

De plek aan de Middellandse Zee werd in 1870 gekozen omdat-ie ver weg lag van de Frans-Duitse oorlog. Met woningen voor het personeel, een eigen school, winkel en café zorgde de fabriek goed voor haar arbeiders. Dat er bij meer dan dertig ongelukken vijftig doden vielen, namen de arbeiders op de koop toe. Het leven was er beter dan in de landbouw. Uitgekeken? Zoek dan een plekje op het strand, want l'Anse de Paulilles ligt in een schitterende baai.

Toulouse

De roze stad

Vergeet Montpellier en Nîmes en rijd door naar Toulouse, de hoofdstad van de nieuwe regio Occitanië, die in 2016 is ontstaan na het samengaan van Midi-Pyrénées en Languedoc-Roussillon. Met dank aan onder meer vliegtuigbouwer Airbus en een

grote universiteit is de sfeer in deze stad jong, creatief en internationaal.

Toulouse ziet er ook anders uit dan andere steden in het zuiden. De meeste monumentale gebouwen zijn er niet van natuursteen, maar van baksteen. In het felle zonlicht kleurt dat de stad roze. Ook veel moderne gebouwen zijn ermee gebouwd. Experimenten met beton in de jaren 60 en 70 werden door de bewoners zo lelijk gevonden, dat er een verbod op is gekomen.

Jammer, want de twee parkeergarages uit die tijd geven de stad juist wat spannends. Recent gerenoveerd en spierwit geschilderd contrasteren ze hevig met hun omgeving. Bovendien hebben ze op de begane grond allebei een markthal, waar de Toulousains hun dag beginnen met inkopen doen en een kop koffie.

Uitzonderlijke bezienswaardigheden als een Romeins theater kent Toulouse niet,

---

Strijk neer op de trappen aan de Garonne

---

maar het monumentale stadhuis (*Le Capitole*) met plein, vormt een stevig fundament voor een sfeervolle binnenstad.

Bovendien ligt aan de overkant van de Garonne, de rivier die door de stad stroomt, de multiculturele wijk St. Cyprien. Een jong en creatief publiek mengt zich hier met de oorspronkelijke bewoners. Het geeft de buurt een nieuwe energie waarbij de biologische winkel naast de dönerzaak zit en een hippe sushibar naast een rommelig zaakje met telefoons. Loop aan het eind van de dag naar Place Saint-Pierre aan de Garonne en strijk neer op de trappen aan het water. En dan rustig wachten tot de zon ondergaat.

Minerve

De bergen in

Vanaf de vlakke aan zee gaat het landschap gestaag omhoog tot het plotseling

Reizen

Koel en mooi
Uitrusten kan bij de
Abdij van Fontfroide.

Arbeid
Een muurschildering in de
voormalige dynamietfabriek.

verandert in een hoogvlakte vol barsten, scheuren en kloven. In de bergen vind je de kastelen van Peyrepertuse en Quéribus, het bedevaartsoord Saint-Guilhem-le-Désert en de meren onder de Pic Carlit. Het uitzicht op het dorp Minerve beneemt je de adem. Balancerend op een rotspunt tussen twee ravijnen houdt het al eeuwen moedig stand. In de middeleeuwen was het een bolwerk van de Katharen. Deze religieuze beweging vormde een bedreiging voor de kerk en daar werd met een kruistocht een eind aan gemaakt. Toen Minerve viel, moordden de ridders van het kruis bijna de hele bevolking uit. Een klein museum herinnert aan die gebeurtenis.

L'Abbaye de Fontfroide

Intense stilte

Wil je weg uit de vakantie-drukke, dan is de Abdij van Fontfroide de ideale plek. Het is er mooi én koel. De dikke muren, kleine ramen en gewelfde plafonds houden de ergste hitte buiten. Mijn favoriet is de kloostergang rondom de binnentuin. De natuurstenen vloer is er gepolijst door honderdduizenden voetstappen. Al aan het eind van de 11de eeuw

liepen hier monniken en lekenbroeders hun rondjes, gevolgd door zieken en verpleegsters tijdens de Franse revolutie.

Er zijn kloosters waar de geestelijken na de revolutie zijn teruggekeerd, maar dat geldt niet voor Fontfroide. Het bouwwerk raakte in verval totdat artiest, verzamelaar en museumdirecteur Gustave Fayet de ruïnes in 1908 kocht. Gustave en zijn vrouw Madeleine hebben de gebouwen naar oorspronkelijk ontwerp deels gerestaureerd en er met smaak elementen aan toegevoegd, zoals de gebrandschilderde ramen.

Net als in de 11de eeuw wordt het klooster nog altijd omringd door bossen, weilanden en wijngaarden. Voor het beste uitzicht op die fraaie omgeving loop je een half uurtje bergop naar een rotspunt met een kruisbeeld, een markante plek die vanuit de kloostertuin zichtbaar is. Beloon jezelf na de afdaling met een proeverij in de *cave*, want net als tijdens de gloriejaren van het klooster in de 14de en 15de eeuw worden er uitstekende wijnen gemaakt.

Musée Maillol

De kunstenaar en zijn muze

Als je het goed wilt doen, moet je er vanuit Banyuls-sur-Mer naartoe lopen. Net als de beeldhouwer Aristide Maillol (1861 - 1944) dat zelf jarenlang deed. Binnen tien minuten ben je in de natuur die ruikt naar kruiden, dennenbomen, kurkeik, bloemen en wilde munt die in het riviertje de Roume groeit. Verwacht in het museum niet de mooiste werken van de artiest. Die staan in Parijs, waar een ander Musée Maillol te vinden is. Maar hier, in de natuur, kom je het dichtst bij de zachtzadige man die hij was, wars van sterallures en geliefd bij de boeren in de vallei. Maillol ligt dan ook niet in Parijs begraven, maar hier in de tuin. Met op de tombe een gekurkte vrouw: 'Méditerranée'.

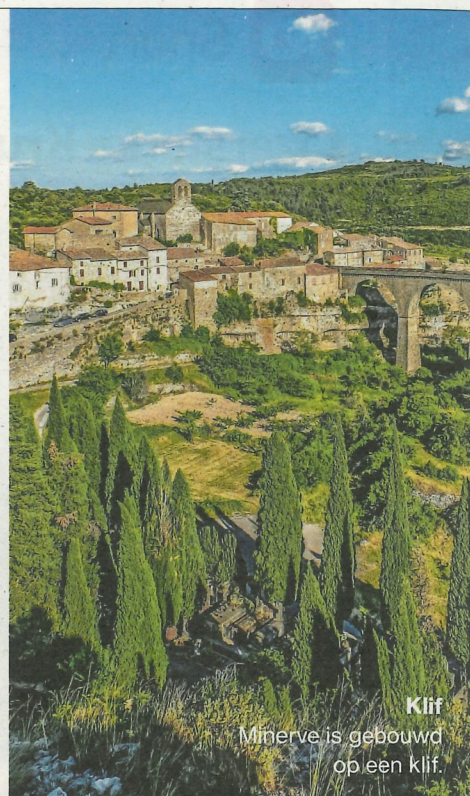

Hoogteverschil
Schepen passeren de negen sluizen.

Slenteren
Stille straatjes in het centrum van Toulouse.

Klif
Minerve is gebouwd op een klif.

Aristide Maillol hoort vooral als beeldhouwer tot de grootste kunstenaars die Frankrijk heeft gekend. Hij hield van deze afgelegen plek vanwege de eenvoud en de rust. Hier had hij een aantal maanden per jaar zijn atelier en ontving hij zijn modellen onder wie Dina Vierny, zijn grote muze.

Les 9 Écluses de Fonseranes

Eeuwenoud spektakel

Het water kolkst, gutst en spuit door de negen antieke sluizen van Fonseranes. De schepen op het Canal du Midi overbruggen hier een hoogteverschil van 21 meter. Sluis voor sluis, stapje voor stapje. Je ziet de spanning op de gezichten van de onervaren schippers, terwijl de sluiswachters geroutineerd spelen met de waterstand.

De aanleg van het kanaal is zo'n heerlijk verhaal van een man met een droom: Pierre-Paul Riquet (1609-1680). Hij geloofde in een waterweg tussen de Middellandse Zee en de Atlantische Oceaan en maakte er zijn levenswerk van. Het kostte hem zijn laatste centen, maar toen het project eenmaal klaar was, maakten zijn kinderen fortuin met de handel over het kanaal.

Het terrein van Les 9 Écluses is onlangs volledig gerenoveerd. Het heeft een parkachtige sfeer met op de top een museum,

restaurant, café en een prachtig uitzicht op de kathedraal van Béziers in de verte. Een prachtige locatie om te kijken hoe de bootjes de sluizen passeren.

Uzès

Ultiem Frankrijkgevoel

Het dorp staat in de schaduw van de Pont du Gard, het Romeinse aquaduct dat een van de belangrijkste bezienswaardigheden van Zuid-Frankrijk is. Ook Nîmes met zijn Romeinse theater is niet ver. Maar persoonlijk vind ik Uzès een van de leukste bestemmingen van de streek.

Uitzonderlijke bezienswaardigheden ontbreken in het stadje met zo'n 8000 inwoners. Hoewel de stadspaleizen, kasteel en kerken beslist aardig zijn, val ik voor de boulevard die om het compacte centrum ligt. Op de plaats van de voormalige stadsmuren is het goed flaneren, drinken, vrienden ontmoeten en samen eten op zwoele zomeravonden.

Dit is de plek voor het echte Frankrijkgevoel. Zeker op zaterdag, wanneer het markt is op het Place aux Herbes met zijn fontein, arcades, kleurrijke gevels en schaduw onder de bomen. Er bestaat weinig leukers dan een rondje lopen en dan een glas rosé drinken aan een tafeltje onder de platanen van de boulevard.

Uit & Thuis

De reis

Occitanië ligt op 1150 kilometer rijden van Nederland (Utrecht-Nîmes). Vliegen kan via Montpellier of Toulouse, tickets zijn verkrijgbaar voor zo'n 100 euro retour. Ook de luchthaven van Marseille is een optie.

Verblijf

In het binnenland is keuze uit tal van charmante hotelletjes en chambres d'hôtes. Mijn favoriet: Hotel XIX in het hart van de oude stad Béziers.

Meer informatie

tourisme-occitanie.com
france.fr